32000R1995

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1995/2000
2000 m. rugsėjo 18 d.
nustatantis galutinius antidempingo muitus ir galutinai surenkantis laikinuosius muitus už Alžyro, Baltarusijos, Lietuvos, Rusijos ir Ukrainos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalų importą ir nutraukiantis antidempingo tyrimą dėl Slovakijos Respublikos kilmės importo

Europos Sąjungos taryba,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EN) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1], ypač į jo 9 straipsnį,

atsižvelgdama į pasiūlymą, kurį pateikė Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. LAIKINOSIOS PRIEMONĖS

(1) Reglamentu (EB) Nr. 617/2000 [2] (toliau – laikinasis reglamentas) Komisija nustatė laikinuosius antidempingo muitus už Alžyro, Baltarusijos, Lietuvos, Rusijos ir Ukrainos kilmės karbamido ir amonio nitrato (KAN) tirpalų, klasifikuojamų KN 3102 80 00 subpozicijoje, importą ir laikinai priėmė Alžyre veikiančio eksportuojančio gamintojo įsipareigojimą,

(2) Tame reglamente laikinai nustatyta, kad antidempingo muitai netaikomi Slovakijos Respublikos kilmės nagrinėjamojo produkto importui, kuris taip pat yra to tyrimo objektas, nes buvo nustatyta, kad šis importas nepadarė esminės žalos Bendrijos pramonei.

B. PASKESNĖ PROCEDŪRA

(3) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu buvo priimtas sprendimas pritaikyti laikinąsias priemones Alžyro, Baltarusijos, Lietuvos, Rusijos ir Ukrainos kilmės KAN tirpalų importui (toliau – atskleidimas), kelios suinteresuotos šalys raštu pateikė pastabas. Pageidavimą pareiškusioms šalims taip pat buvo suteikta proga pateikti žodinius paaiškinimus.

(4) Komisija toliau siekė kaupti ir tikrinti visą informaciją, kuri jos manymu buvo būtina galutinėms išvadoms suformuluoti.

(5) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kurių pagrindu buvo ketinama rekomenduoti pritaikyti galutinius antidempingo muitus ir galutinai surinkti laikinaisiais muitais užtikrintas sumas. Po šio atskleidimo joms taip pat buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo pareikšti pastabas.

(6) Buvo atsižvelgta į šalių žodžiu ir raštu pateiktus argumentus, tam tikrais atvejais buvo padaryti atitinkami laikinųjų išvadų pakeitimai.

C. NAGRINĖJAMAS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

(7) Kaip pažymėta laikinojo reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamas produktas – tai KAN tirpalai, žemės ūkyje naudojamos skystos azoto trąšos. Nepriklausomai nuo azoto koncentracijos, tariama, kad visi KAN tirpalai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir cheminėmis charakteristikomis, todėl šiame tyrime sudaro vieną produktą.

(8) Atsižvelgiant į tai kas pirmiau išdėstyta, taip pat kadangi nė viena suinteresuota šalis nepateikė naujų argumentų dėl Komisijos laikinųjų išvadų apie nagrinėjamąjį produktą bei teiginių apie panašų produktą, tariama, kad laikinojo reglamento 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse pateikti faktai ir išvados yra patvirtinami.

D. DEMPINGAS

1. Alžyras

(a) *Normalioji vertė*

(9) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad jo gamybos savikaina apskaičiuota neteisingai, nes Komisija neatsižvelgė į faktą, kad už importuojamas žaliavas, kurios naudojamos eksportui skirto nagrinėjamo produkto gamyboje, nesumokėtas importo mokestis. Jis taip pat teigė, kad Komisija neteisingai nustatė pervežimo išlaidas iš gamyklos į uostą.

(10) Abu teiginiai buvo išnagrinėti. Nustatyta, kad teiginys dėl importo mokesčio yra teisingas. Todėl atkurta normalioji vertė buvo atitinkamai perskaičiuota, atsižvelgiant į šį

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 905/98 (OL L 128, 1998 4 30, p. 18).
[2] OL L 75, 2000 3 24, p. 3.

elementą. Teiginys dėl pervežimo išlaidų buvo atmestas, nes nebuvo pateikta jokios jį pagrindžiančios informacijos. Kitos išvados dėl normaliosios vertės, pateiktos laikinojo reglamento 11 ir 12 konstatuojamosiose dalyse, patvirtinamos.

(b) *Eksporto kaina, palyginimas*

(11) Kadangi dėl šių antraščių negauta jokių pastabų, laikinojo reglamento 13 ir 14 konstatuojamosiose dalyse pateiktos laikinosios išvados patvirtinamos.

(c) *Dempingo skirtumas*

(12) Kadangi negauta jokių pastabų dėl metodo, kuris buvo naudojamas dempingo skirtumui apskaičiuoti, laikinojo reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje apibūdintas metodas patvirtinamas. Šiuo pagrindu bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo galutinis dempingo skirtumas, išreikštas kaip *cif* kainos Bendrijos pasienyje procentinė dalis, dabar sudaro 9,7 %.

Kadangi visas nagrinėjamojo produkto Alžyro eksportas į Bendriją tenka vieninteliam žinomam eksportuojančiam gamintojui, nustatoma, kad likutinis dempingo skirtumas yra tokio pat lygio.

2. **Lietuva**

(a) *Normalioji vertė*

(13) Lietuvos gamintojas nesutiko su Komisijos laikinosiomis išvadomis ir teigė, kad jo normalioji vertė, kuri buvo nustatyta, nesant nagrinėjamojo produkto pardavimų vidaus rinkoje, buvo per aukšta, todėl apskaičiuotas per didelis dempingo skirtumas (7,6 %). Konkrečiai, jis tvirtino, kad jo pardavimų, bendros ir administravimo (PBA) išlaidos buvo perdėtos ir kad tų išlaidų suma paimta iš kitų ataskaitų (t. y. iš 1998 m. audituotosios apskaitos), o ne iš tų, kurios buvo naudojamos gamybos savikainai apskaičiuoti (t. y. iš tiriamojo laikotarpio, 1998 m. birželio mėn. – 1999 m. gegužės mėn., vidaus valdymo ataskaitų), todėl rezultatai buvo iškraipyti.

(14) Kadangi nustatyta, kad nebuvo nagrinėjamojo produkto pardavimų vidaus rinkoje, PBA išlaidų sumos turėjo būti nustatytos pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 (toliau – pagrindinis reglamentas) 2 straipsnio 6 dalį. Kadangi nebuvo kitų Lietuvos gamintojų, kurių PBA išlaidų duomenimis būtų galima remtis, vienintelio Lietuvos gamintojo PBA išlaidų sumos nustatytos „pagal tiriamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos prekių gamybos ir pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sąnaudas“. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad savo atsakymuose į anketos klausimus bendrovė iš pradžių nepateikė jokios informacijos apie savo bendras PBA išlaidas. Faktiškai ši informacija buvo pateikta tik po to, kai Komisija nusiuntė laišką dėl informacijos nepakankamumo, o kai ta informacija buvo pateikta, ji buvo ne tik neteisinga, bet ir ne visa, nes buvo praleista finansinių išlaidų. Todėl buvo priimtas sprendimas laikinąjį nustatymą atlikti, remiantis patikimu informacijos šaltiniu (1998 m. audituotąja apskaita).

(15) Paskelbus laikinąjį reglamentą, PBA išlaidos buvo perskaičiuotos, remiantis tomis pačiomis vidaus valdymo ataskaitomis, kurios buvo naudojamos nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudoms nustatyti, rengiant laikinąsias išvadas. Komisija paprašė papildomai paaiškinti bendrovės skaičius ir peržiūrėjo visą informaciją, kurią ji sukaupė nuo tyrimo pradžios. Ji padarė išvadą, jog tie skaičiai buvo pakankamai patikimas pagrindas, kad jais būtų galima remtis. Perskaičiavus PBA išlaidas, normalioji vertė buvo sumažinta.

(16) Atskleidus galutines išvadas, Lietuvos gamintojas pateikė naujų prieštaravimų.

Bendrais bruožais, bendrovė teigė, kad, pritaikius peržiūrėtą metodiką, atsirado daug nenuoseklumų, nes ataskaitos, kuriomis remiantis nustatytos PBA išlaidos, yra neišsamios ar netikslios. Dėl šios bendros pastabos reikia pažymėti, kad buvo naudojamos tos pačios ataskaitos, pagal kurias nustatytos gamybos sąnaudos, ir kurių bendrovė neginčijo laikinojo etapo metu; priešingai – bendrovė tvirtai teigė, kad šiomis ataskaitomis reikia remtis, nustatant PBA išlaidas.

Be to bendrovė pateikė kelis konkrečius teiginius. Pirmiausia, ji tvirtino, kad tiriamojo laikotarpio vidaus valdymo ataskaitose pateikti jos bendros ir vidaus rinkos apyvartos duomenys yra sumažinti. Šis teiginys atmestas, nes nuo tyrimo pradžios bendrovė turėjo pakankamai progų pateikti išsamų ir tikslų savo padėties vaizdą. Ji nebuvo užsiminusi apie jos pateiktų skaičių galimą netikslumą, kol nenusprendė užginčyti galutinių išvadų, ir net tada nepateikė paaiškinimų dėl apyvartos neatitikimų.

Antra, bendrovė tvirtino, kad valdymo ataskaitose jos eksporto PBA išlaidos yra sumažintos, nes į jas neįskaičiuotos PBA išlaidos, susijusios su eksportu į kitas rinkas, išskyrus Bendrijos; taigi, norėdama gauti teisingus PBA išlaidų vidaus rinkoje duomenis, Komisija iš bendros PBA išlaidų sumos turėjo atimti didesnę sumą. Šis teiginys buvo atmestas, nes nagrinėjamosios išlaidos sudarė labai didelę dalį pajamų iš eksporto pardavimų į tas kitas šalis, lyginant su eksportu į Bendriją, be to, ankstesniais tyrimo etapais bendrovė nekalbėjo apie šį neatitikimą bei nepaaiškino priežasčių, dėl kurių šios trūkstamos išlaidos nebuvo įtrauktos į valdymo ataskaitas.

Trečia, bendrovė tvirtino, kad kai kurios jos finansinės išlaidos nėra priskirtinos KAN gamybai, nes didelę dalį jų verslo sudarė kontroliuojančiosios bendrovės veikla. Čia reikia pažymėti, kad trąšų gamyba sudaro didžiąją dalį bendrovės veiklos, be to, atsakymuose į anketos klausimus bendrovė nepateikė jokių duomenų apie finansines išlaidas, argumentuodama, kad šių išlaidų, priskirtinų KAN, nėra. Tariama, kad visas išlaidas, kurios tiesiogiai nėra priskirtinos konkrečiam produktui, vis tiek yra priskiriamos; kai nėra galimybės taikyti labiau pagrįstą metodą, apyvarta yra pakankamas pagrindas šioms išlaidoms paskirstyti. Todėl šis teiginys buvo atmestas, išskyrus dėl „finansinio tarpininkavimo išlaidų“, į kurias, remiantis išvada, nereikėjo atsižvelgti, nes jos nebūtų turėjusios poveikio galutinėms išvadoms.

Ketvirta, buvo tvirtinama, kad bendras ir administravimo (BA) išlaidas reikėjo įtraukti ta apimtimi, kuria jos susijusios su gamybos veikla. Bendrovė sudarė šiuo pagrindu jos išorinių auditorių parengtų skaičių lentelę. Šis teiginys buvo atmestas, nes laiške, prie kurio ta lentelė buvo pridėta, auditoriai aiškiai atsisakė pateikti nuomonę dėl skaičių. Be to, čia taip pat tinka pirmiau pateiktoje pastraipoje pateiktas argumentas dėl sąnaudų visuotinio paskirstymo. Taip pat buvo atmestas panašus įrodymais nepagrįstas teiginys, abejojantis BA išlaidų, patirtų plėtojant prekybos veiklą, paskirstymu.

(17) Skundą padavęs subjektas, t. y. Europos trąšų gamintojų asociacija (EFMA) taip pat pateikė pastabų dėl Lietuvos gamintojo normaliosios vertės nustatymo metodo ir teigė, kad Komisija turėjo padaryti pakeitimų, atsižvelgdama į:

— nusidėvėjimo normas, nes tos, kurias taikė gamintojas, buvo per žemos ir neatitiko taikomųjų Vakarų Europoje, konkrečiai – tų, kurias taiko Bendrijos pramonė,

— ilgalaikio turto vertinimus, nes gamintojo turto vertinimas nebuvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus,

— Rusijos tiekėjo nustatytą dujų kainą, kuri pripažinta per žema; dėl žemų kainų gamybos sąnaudos yra neįprastai žemos. Skundą padavęs subjektas siūlė Komisijai perskaičiuoti gamintojo išlaidas dujoms įsigyti, remiantis Bendrijos dujų tiekėjo pateiktais skaičiais, parodančiais, kokią žemiausią pagrįstą kainą Lietuvos gamintojas būtų turėjęs sumokėti už dujas per tiriamąjį laikotarpį.

Visi trys teiginiai buvo išnagrinėti. Kalbant apie nusidėvėjimo terminus, dauguma, tačiau jokiu būdu ne visi, terminai, kuriuos taikė Lietuvos gamintojas, buvo ilgesni už tuos, kuriuos taiko Bendrijos gamintojai, tačiau jie vis tiek atitiko Bendrijoje taikomą diapazoną; tačiau nusidėvėjimo mokestis, apskaičiuotas kaip gamybos sąnaudų procentinė dalis, tik nežymiai skyrėsi nuo Bendrijos pramonės įprastų duomenų. Be to, šios normos atitiko Lietuvos apskaitos tvarką. Taip pat nustatyta, kad ilgalaikio turto vertinimai pateikti laikantis nacionalinių apskaitos standartų. Todėl šie teiginiai buvo atmesti.

Kalbant apie teiginį dėl dujų kainų, šis klausimas jau buvo išsamiai išnagrinėtas tyrimo laikinojo etapo metu, ir buvo padaryta išvada, kad nėra pagrindo manyti, jog nustatyta kaina buvo nepatikima arba neatspindėjo tikrų tiekimo sąnaudų. Be to, nustatyta, kad kaina, kurią Lietuvos gamintojas moka už dujas, yra ne žemesnė už tą, kurią pateikė skundą padavęs subjektas. Todėl šis teiginys taip pat atmestas.

(b) *Eksporto kaina, palyginimas*

(18) Kadangi dėl šių antraščių negauta jokių pastabų, laikinojo reglamento 17 ir 18 konstatuojamosiose dalyse pateiktos laikinosios išvados patvirtinamos.

(c) *Dempingo skirtumas*

(19) Kadangi negauta jokių pastabų dėl metodo, kuris buvo naudojamas dempingo skirtumui apskaičiuoti, laikinojo reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje apibūdintas metodas patvirtinamas. Šiuo pagrindu, atsižvelgiant į pirmiau nurodytus pakeitimus, bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo galutinis dempingo skirtumas, išreikštas kaip *cif* kainos Bendrijos pasienyje procentinė dalis, sudaro 5,8 %.

Kadangi visas nagrinėjamojo produkto Lietuvos eksportas į Bendriją tenka vieninteliam žinomam eksportuojančiam gamintojui, nustatoma, kad likutinis dempingo skirtumas yra tokio pat lygio.

3. **Baltarusija, Rusija ir Ukraina**

(a) *Analoginė šalis*

(20) Kadangi negauta pastabų dėl sprendimo pasirinkti Lietuva kaip rinkos ekonomikos trečiąją šalį, laikinojo reglamento 22 konstatuojamojoje dalyje pateikta laikinoji išvada patvirtinama.

(b) *Rusija*

(i) Individuali tvarka

(21) Vienas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas paprašė, kad jo prašymas taikyti individualią tvarką būtų persvarstytas, remiantis tuo, kad atsižvelgiant į jo eksporto pardavimus, jis veikė be valstybės įsikišimo. Šiam prašymui paremti jis pateikė šiuos argumentus:

— jo eksporto pardavimų sąlygos buvo nustatytos laisvai,

— bendrovės stebėtojų tarybą kasmet rinko akcininkai, jų daugumą sudarė privačios bendrovės arba asmenys. Visi valdybos nariai išskyrus vieną buvo nepriklausomi nuo valstybės,

— valiutų keitimas buvo atliekamas rinkos kursu.

(22) Komisija peržiūrėjo prašymą taikyti individualią tvarką, šio galutinio etapo metu pagrindinį analizės dėmesį skirdama daugiausiai toms sritims, kurios daro tiesioginę įtaką bendrovės eksporto veiklai. Šiuo pagrindu ji pripažino, kad bendrovės pateikti argumentai buvo pagrįsti ir, kadangi buvo nustatyta, kad valstybės kišimosi laipsnis nesudarė galimybės apeiti priemones, jei eksportuotojams būtų nustatyti skirtingi muito tarifai, patenkino bendrovės prašymą.

(23) Skundą padavęs subjektas griežtai pasisakė prieš tai, kad galutinio etapo metu šiam gamintojui būtų taikoma individuali tvarka, nes laikinojo etapo metu Komisija šį prašymą buvo atmetusi, remdamasi tuo, kad tas gamintojas „nebuvo pakankamai laisvas nuo valstybės įtakos“. Jau vien šio fakto turėjo pakakti, kad Komisija nuspręstų nekeisti savo ankstesnio sprendimo. Buvo teigiama, kad Rusijos valstybės sumažintos dujų kainos suteikė jos trąšų gamintojams nesąžiningą konkurencinį pranašumą, todėl jų eksporto pardavimų negalima pripažinti tikrais rinkos pagrindu atliktais sandoriais. Taip pat pareikštas susirūpinimas dėl padidėjusių galimybių apeiti muitus, nes individualusis skirtumas buvo šiek tiek žemesnis už visos šalies.

Reikia pažymėti, kad laikinojo etapo metu priimti sprendimai visada peržiūrimi, atsižvelgiant į gautus komentarus, ir gali būti keičiami, kol suformuluojamos galutinės išvados. Nors valstybė ir toliau turėjo įtakos, nustatant dujų kainas, šis argumentas tapo nereikšmingas, nes normalioji vertė buvo nustatyta, remiantis apskaičiuota verte analoginėje šalyje. Be to, nustatyta, kad bendrovė pati sprendžia, kokius kiekius ir už kokias kainas eksportuoti. Bet kuriuo atveju, šio argumento priėmimas būtų tolygus atsisakymui taikyti individualią tvarką visoms bendrovėms, kurios neatitiko rinkos ekonomikos padėties reikalavimų (t. y. dėl to, kad jų padėtis neatitiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytų kriterijų). Dėl apėjimo pavojaus, daroma nuoroda į 23 konstatuojamąją dalį, kurioje kalbama apie Rusijos bendrovės nepriklausymą nuo valstybės.

(ii) Palyginimas

(24) Skundą padavęs subjektas taip pat pateikė abejonių dėl pagrindo, kuriuo remiantis buvo atliktas normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas, t. y. *fob* (kainos eksporto šalies pasienyje) pagrindo. Ji teigė, kad, taikant šį metodą, išvados buvo iškraipytos, nes nebuvo tinkamai atsižvelgta į vidaus transporto išlaidų skirtumus rinkos ir ne rinkos ekonomikos šalyse, ir kad, atlikus palyginimą gamintojo (*ex works*) kainos pagrindu, dempingo skirtumas būtų buvęs žymiai didesnis.

Normaliosios vartės ir eksporto kainos palyginimas turi būti atliekamas tikrai panašaus komercinio etapo metu, tai gali būti *fob* arba gamintojo (*ex works*) kainos pagrindas. Šiuo atveju nagrinėjamasis produktas yra nepakuotas, pervežimo kaina sudaro labai didelę dalį jo pardavimo kainos. Kruopščiai išanalizavus šiuos argumentus, manoma, kad *fob* kainos pagrindu atliktas palyginimas išties suteikia nepagrįstą privalumą bendrovėms, kurių geografinė padėtis neleistų joms eksportuoti nepakuotų produktų, jei jos veiktų rinkos ekonomikos sąlygomis, todėl, formuluojant galutinę išvadą, vietoje palyginimo *fob* kainos pagrindu pasirinktas palyginimas gamintojo (*ex works*) kainos pagrindu. Todėl buvo padaryti atitinkami eksporto kainos patikslinimai, atsižvelgiant į išlaidas, susijusias su pervežimu iš gamyklos į uostus bei uosto tarnybų paslaugomis.

(iii) Dempingo skirtumas

(25) Remiantis Lietuvos gamintojo peržiūrėta normaliąja verte (žiūrėti 13–15 konstatuojamąsias dalis), buvo perskaičiuotas bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo, kuriam taikoma individuali tvarka, individualus dempingo skirtumas ir visos šalies dempingo skirtumas, taikomas visiems kitiems gamintojams.

Šiuo pagrindu nustatyti dempingo skirtumai, išreikšti kaip kainos Bendrijos pasienyje procentinė dalis, sudaro:

AB Nevinnomyssky Azot:	28,5 %
Visų kitų bendrovių:	41,0 %

(c) *Baltarusija*

(i) Palyginimas

(26) Kadangi vietoje palyginimo *fob* kainos pagrindu pasirinktas palyginimas gamintojo (*ex works*) kainos pagrindu (žiūrėti 24 konstatuojamąją dalį), buvo padaryti atitinkami eksporto kainos patikslinimai, atsižvelgiant į išlaidas, susijusias su pervežimu iš gamyklos į uostus bei uosto tarnybų paslaugomis.

(ii) Dempingo skirtumas

(27) Remiantis Lietuvos gamintojo peržiūrėta normaliąja verte (žiūrėti 13–15 konstatuojamąsias dalis), buvo perskaičiuotas Baltarusijos dempingo skirtumas.

(28) Bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas teigė, kad jam nebuvo tinkamai atskleistos laikinosios išvados, todėl jis negalėjo pateikti esminių ar naudingų komentarų dėl dempingo skirtumo skaičiavimų. Be to jis teigė, kad buvo neteisingai apskaičiuoti eksportuoti kiekiai, nes nebuvo atsižvelgta į grąžintus kiekius, taip pat kadangi dalies

eksportuoto KAN azoto koncentracija buvo 30 %, o ne labiau įprasta 32 % Galiausiai jis teigė, kad *cif* vertė apskaičiuota neteisingai.

(29) Dėl laikinųjų išvadų atskleidimo dokumente pateikto informacijos kiekio: manoma, kad buvo pateiktas didžiausias informacijos kiekis, kurį buvo galima pateikti, nepažeidžiant pareigos užtikrinti vienintelio Lietuvos gamintojo konfidencialumą, atsižvelgiant į jo normaliąją vertę.

(30) Dėl kitų teiginių: buvo peržiūrėta turima informacija ir eksporto kiekiai buvo patikslinti. Kalbant apie *cif* vertės apskaičiavimo tvarką, patvirtinamas laikinuoju reglamentu priimtas metodas.

(31) Kadangi negauta jokių pastabų dėl dempingo skirtumo nustatymo, patvirtinamas laikinojo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje nustatytas metodas. Šiuo pagrindu visos šalies dempingo skirtumas, išreikštas kaip *cif* kainos Bendrijos pasienyje procentinė dalis, sudaro 55,0 %.

(d) *Ukraina*

(i) Palyginimas

(32) Kadangi vietoje palyginimo *fob* kainos pagrindu pasirinktas palyginimas gamintojo (*ex works*) kainos pagrindu (žiūrėti 24 konstatuojamąją dalį), buvo padaryti atitinkami eksporto kainos patikslinimai, atsižvelgiant į išlaidas, susijusias su pervežimu iš gamyklos į uostus bei uosto tarnybų paslaugomis.

(ii) Dempingo skirtumas

(33) Remdamasi Lietuvos gamintojo peržiūrėta normaliąja verte (žiūrėti 13–15 konstatuojamąsias dalis), Komisija perskaičiavo Ukrainos dempingo skirtumą.

Šiuo pagrindu visos šalies dempingo skirtumas, išreikštas kaip *cif* kainos Bendrijos pasienyje procentinė dalis, sudaro 50,4 %.

E. BENDRIJOS PRAMONĖS APIBRĖŽIMAS

(34) Kadangi negauta pastabų ar naujos informacijos, laikinojo reglamento 35 ir 36 konstatuojamosiose dalyse pateiktos laikinosios išvados dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo yra patvirtinamos.

F. ŽALA

1. Kumuliacija

(35) Skundą padavęs subjektas pareiškė abejonių dėl Slovakijos Respublikos dekumuliacijos, tačiau nepateikė jokios naujos informacijos. Šiuo požiūriu visų pirma pabrėžiama, kad Slovakijos Respublikos kilmės importo apimtis ir rinkos dalis buvo mažiausios iš visų nagrinėjamųjų šalių, o jo kainos neturėjo neigiamo poveikio Bendrijos pramonės kainoms. Todėl laikinosios išvados dėl Slovakijos Respublikos kilmės importo dekumuliacijos yra patvirtinamos.

(36) Alžyro eksportuojantis gamintojas pasiūlė Alžyro kilmės importą vertinti atskirai, nes dempingo skirtumas buvo žemas, vidutinė rinkos dalis buvo maža ir kainos numušimo skirtumas buvo nedidelis. Šiuo požiūriu reikia pažymėti, kad Alžyro kilmės importo dempingo skirtumas yra aukščiau *de minimis* lygio, o šio importo apimtis per tiriamąjį laikotarpį nėra nežymi. Be to, kalbant apie konkurencijos sąlygas, buvo užfiksuota importo apimties didėjimo tendencija, Alžyro eksportuojančio gamintojo kainų elgseną buvo galima palyginti su kitų nagrinėjamų šalių eksportuojančių gamintojų kainų elgsena, o kainų numušimas nustatytas tam importui, kuris naudojo tuos pačius prekybos kanalus. Dėl šių priežasčių bei remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalimi, laikinojo reglamento 41 konstatuojamojoje dalyje pateiktos laikinosios išvados yra patvirtinamos.

2. Kainos numušimas

(37) Baltarusijos eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad Baltarusijos kilmės importui 1998 m. buvo taikomas 6,8 %, o 1999 m. – 6,5 % muito mokestis, tačiau, skaičiuodama *cif* kainą Bendrijos pasienyje, prieplaukoje, sumokėjus muitą, Komisija visam importui naudojo 6,5 % tarifą. *Cif* kaina buvo atitinkamai perskaičiuota, tačiau laikinojo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje nurodyto Baltarusijos kilmės importo kainos numušimo skirtumo diapazonas dėl to nepasikeitė.

(38) Kadangi 1999 m. taip pat pasikeitė Rusijos kilmės importui taikomas muito mokestis, Rusijos kilmės importo kainos numušimo skirtumas taip pat buvo perskaičiuotas. Pakoreguotas kainos numušimo svorinis vidurkis, išreikštas kaip Bendrijos pramonės kainų procentinė dalis, sudaro 6,5 %. Kitais aspektais laikinojo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje pateiktas metodas yra patvirtinamas.

3. Padėtis Bendrijos pramonėje

(39) Kai kurios šalys teigė, kad, atliekant žalos analizę, tiriamojo laikotarpio padėtis turėtų būti lyginama ne su 1997 m. padėtimi, o su buvusiąja 1995 m. Šiuo požiūriu reikia paaiškinti, kad per tiriamąjį laikotarpį padaryta esminė žala yra viena iš būtinų sąlygų, kad būtų galima pritaikyti antidempingo priemones. Reikia pažymėti, kad pagrindinis reglamentas nereikalauja, kad žala tęstųsi per visą žalos tiriamąjį laikotarpį. Faktiškai tai reikštų reikalavimą, kad, norint pritaikyti priemones, Bendrijos pramonės padėtis turi nuolat blogėti ketverių ar penkerių metų laikotarpį. Kad būtų galima nustatyti, ar ši žala egzistuoja, remiamasi *inter alia* ankstesnių metų duomenimis bei pokyčiais ir tendencijomis, užfiksuotomis nuo tų metų iki tiriamojo laikotarpio. Šiuo atveju tyrimas apėmė laikotarpį nuo 1995 m. iki tiriamojo laikotarpio, o ne vien tik 1995 m. ir tiriamąjį

laikotarpį, kaip teigė tos šalys. Atsižvelgiant į pokyčius per tą laikotarpį, nustatyta, kad Bendrijos pramonės padėtis pastebimai blogėjo nuo 1997 m. iki tiriamojo laikotarpio. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, laikinosios išvados dėl Bendrijos pramonei padarytos esminės žalos yra patvirtinamos.

G. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(40) Kai kurie eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į poveikį, kurį pasaulinei perteklinei pasiūlai turėjo Kinijos sprendimas nuo 1997 m. balandžio uždrausti karbamido importą. Šiuo požiūriu reikia pažymėti, kad perteklinės pasiūlos egzistavimas, nepriklausomai nuo jos reikšmės, nesuteikia pagrindo pateisinti importą dempingo kainomis, kuris daro žalą Bendrijos pramonei. Todėl, negavus jokios naujos informacijos, laikinojo reglamento 62 ir 63 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados yra patvirtinamos.

H. **BENDRIJOS INTERESAI**

(41) Kadangi negauta jokios naujos informacijos, laikinojo reglamento 64–69 konstatuojamosiose dalyse pateiktos laikinosios išvados yra patvirtinamos.

I. **ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

1. **Tyrimo dėl Slovakijos Respublikos nutraukimas**

(42) Atsižvelgiant į laikinojo reglamento 60 konstatuojamojoje dalyje pateiktas išvadas, t. y. nenustačius kainų numušimo, atsižvelgiant į santykinai mažą importo apimtį bei į tai, kad rinkos dalis yra maža ir stabili, tyrimas dėl Slovakijos Respublikos kilmės importo yra nutraukiamas, nepritaikant priemonių.

2. **Žalos likvidavimo laipsnis**

(43) Kad būtų galima nustatyti numatytų taikyti galutinių priemonių laipsnį, patvirtinama, kad importo dempingo kainomis kainas reikia padidinti tiek, kad žalingas dempingas būtų likviduotas.

(44) Skundą padavęs subjektas teigė, kad 5 % prekybos pelnas yra nerealus, todėl nustatant nežalingo lygio kainas, reikia naudoti aukštesnį pelno rodiklį. Tačiau kadangi su KAN tirpalais susijusių ankstesnių antidempingo tyrimų metu buvo naudojamas 5 % prekybos pelnas, taip pat dėl to, kad nėra elementų, liudijančių apie pasikeitusias aplinkybes, dėl kurių būtina atlikti naują įvertinimą, daroma išvada, kad 5 % pelnas yra pakankamas pelningumo laipsnis.

(45) Be to, buvo patvirtintas laikinojo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje pateiktas žalos skirtumo nustatymo metodas.

(46) Buvo pakoreguotas Baltarusijos žalos skirtumas, siekiant atsižvelgti į faktą, kad Baltarusijos kilmės importui 1998 m. buvo taikomas 6,8 %, o 1999 m. – 6,5 % muito mokestis, tačiau, kaip pažymėta pirmiau, skaičiuodama *cif* kainą Bendrijos pasienyje, prieplaukoje, sumokėjus muitą, Komisija visam importui naudojo 6,5 % tarifą. *Cif* kaina buvo atitinkamai perskaičiuota. Naujas Baltarusijos kilmės importo žalos skirtumas dabar sudaro 27,5 %.

(47) Kadangi 1999 m. taip pat pasikeitė Rusijos kilmės importui taikomas muito mokestis, Rusijos kilmės importo žalos skirtumai taip pat buvo atitinkamai pakoreguoti. Be to, kadangi vienam Rusijos eksportuojančiam gamintojui nuspręsta taikyti individualią tvarką, buvo atitinkamai apskaičiuotas individualus žalos skirtumas. Tačiau šie nauji Rusijos kilmės importo žalos skirtumai išliko mažesni už nustatytus dempingo skirtumus.

3. **Įsipareigojimai**

(48) Siekiant pakoreguoti minimalią importo kainą, atsižvelgiant į galutines išvadas dėl Alžyro gamintojo (žiūrėti pirmiau pateiktas 9–12 konstatuojamąsias dalis), buvo peržiūrėtas laikinojo tyrimo metu priimtas Alžyro eksportuojančio gamintojo įsipareigojimas.

Dviejų bendradarbiaujančių Rusijos bendrovių pasiūlyti įsipareigojimai buvo atmesti. Vienas įsipareigojimas atmestas, nes jį pateikusi bendrovė nebuvo eksportuojanti gamintoja, iš kurios šį įsipareigojimą būtų buvę galima priimti, o prekybininkė – tarpininkė, perkanti nagrinėjamąjį produktą iš nebendradarbiaujančio gamintojo ir parduodanti jį susijusiai bendrovei eksportuoti. Kitas pasiūlytas įsipareigojimas buvo atmestas, nes jį pateikusi bendrovė yra integruota trąšų gamintoja, todėl, pritaikius priemonių vienam jos produktui, ji turėtų platų prekybos variantų pasirinkimą. Reikia pabrėžti, kad šiomis aplinkybėmis būtų neįmanoma stebėti, ar laikomasi pateiktų įsipareigojimų.

Remiantis tuo pačiu pagrindu buvo atmestas Baltarusijos bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pasiūlytas įsipareigojimas.

4. **Galutinių priemonių forma ir laipsnis**

(49) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, manoma, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikia pritaikyti galutinius antidempingo muitus, kurių lygis atitiktų tuos nustatytus žalos skirtumus, kurie yra mažesni už dempingo skirtumus. Dėl laikinojo reglamento 15 ir 19 konstatuojamosiose dalyse nustatytų priežasčių patvirtinama, kad Alžyrui ir Lietuvai nustatyti likutiniai muitai turi būti kiekvienos šalies vieninteliam gamintojui nustatyto laipsnio.

(50) Siekiant užtikrinti priemonių veiksmingumą bei atgrasyti nuo manipuliacijų kainomis, pastebėtų kai kurių kitų su trąšomis susijusių tyrimų metu, patvirtinama, kad muitai turi būti konkrečios sumos už vieną toną formos. Šie muitai sudaro:

Šalis	Dempingo skirtumas	Antidempingo muito pagrindas	Muito tarifas (už vieną toną)
Alžyras			
– Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 eurų
Baltarusija	55,0	27,5	17,86 eurų
Lietuva			
– AB Achema	5,8	5,8	3,98 eurų
Rusija			
– AB Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 eurų
– visos kitos bendrovės	41,0	32,0	20,11 eurų
Ukraina	50,4	45,7	26,17 eurų

(51) Šiuo reglamentu atskiroms bendrovėms pritaikytas antidempingo muito tarifas nustatytas remiantis šio tyrimo išvadomis. Taigi, jis atspindi šio tyrimo metu nustatytą konkrečios bendrovės padėtį. Todėl šis muito tarifas (skirtingai nuo visai šaliai nustatyto muito tarifo, kuris taikomas „visoms kitoms bendrovėms“) taikytinas vien tik atitinkamos šalies kilmės produktų, kuriuos pagamino atitinkama bendrovė, t. y. konkretus įvardytas juridinis asmuo, importui. Importuoti produktai, kuriuos pagamino bet kuri kita bendrovė, kurios pavadinimas ir adresas konkrečiai nenurodytas šio reglamento vykdomojoje dalyje, įskaitant su konkrečiai nurodytomis bendrovėmis susijusius subjektus, negali pasinaudoti šiais tarifais, ir jiems taikomas „visoms kitoms bendrovėms“ skirtas muito tarifas.

(52) Bet kuris reikalavimas taikyti šiuos atskirų bendrovių antidempingo muito tarifus (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įsteigus naujus gamybos arba pardavimo subjektus) turėtų būti nedelsiant adresuojamas Komisijai ([1]) su visa reikiama informacija, visų pirma apie pasikeitimus bendrovės veikloje, susijusius su gamyba, vidiniais pardavimais ir pardavimais eksportui, susijusius su tuo pavadinimo pasikeitimu arba gamybos ir pardavimų subjekto pasikeitimu. Komisija, prireikus pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, atitinkamai iš dalies pakeis reglamentą, atnaujindama sąrašą bendrovių, kurioms taikomi atskiri muito tarifai.

J. **LAIKINŲJŲ MUITŲ SURINKIMAS**

(53) Atsižvelgiant į nustatytų dempingo skirtumų dydį ir atsižvelgiant į Bendrijos pramonei padarytos žalos dydį, daroma išvada, kad būtina galutinai surinkti sumas, užtikrintas laikinuoju antidempingo muitu, kuris buvo įvestas Reglamentu (EB) Nr. 617/2000, iki įvedamų galutinių muitų tarifų lygio,

([1]) European Commission,
Directorate – General Trade,
Directorate C,
DEM 24–8/38, Rue de la Loi/Wetstraat200,
B -1049 Bruxelles/Brussel

priėmė šį reglamentą:

1 straipsnis

1. Įvedamas galutinis antidempingo muitas už Alžyro, Baltarusijos, Lietuvos, Rusijos ir Ukrainos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalo, klasifikuojamo KN 3102 80 00 subpozicijoje, importą.

2. Atitinkamoms šalims įvedamas konkrečios sumos eurais už vieną toną formos muitas sudaro:

Šalis	Bendrovė	Muitas (už toną)	TARIC papildomas kodas
Alžyras	Visos bendrovės	6,88 eurų	A999
Baltarusija	Visos bendrovės	17,86 eurų	–
Lietuva	Visos bendrovės	3,98 eurų	–
Rusija	AB Nevinnomyssky Azot 357030 Rusijos Federacija Stavropolio sritis Nevinnomyssk, Nizyaev g. 1	17,80 eurų	A176
	Visos kitos bendrovės	20,11 eurų	A999
Ukraina	Visos bendrovės	26,17 eurų	–

3. Kai iki išleidimo į laisvą apyvartą prekės buvo sugadintos ir todėl faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina padalijama muitinės vertei nustatyti remiantis Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 [1] 145 straipsniu, antidempingo muito, apskaičiuoto remiantis pirmiau pateiktais skaičiais, suma sumažinama ta procentine dalimi, kuri atitinka faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos padalijimą.

4. Nepaisant straipsnio 1 dalies, galutiniai muitai netaikomi importui, išlestam į laisvą apyvartą pagal 2 straipsnio nuostatas.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčių.

6. Tyrimas dėl Slovakijos Respublikos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalų importo nutraukiamas.

2 straipsnis

1. Importas pagal Komisijos priimtą įsipareigojimą, kuri pateikė:

Bendrovė	Šalis	TARIC papildomas kodas
Fertalge Industries spa 12 Chemin AEK Gadouche Hydra Alžyras	Alžyras	A107

ir kuris išleidžiamas į laisvą apyvartą, atleidžiamas nuo 1 straipsnio 2 dalyje nustatyto antidempingo mokesčio, kai produktus pagamino ir, išrašiusi sąskaitą faktūrą Bendrijoje esančiai importuojančiai bendrovei, tiesiogiai eksportavo pirmiau nurodyta bendrovė, ir kai tie produktai yra deklaruoti pagal atitinkamą TARIC papildomą kodą.

[1] OL L 253, 1993 10 11, p. 40.

2. Atleidimas taikomas su sąlyga, jei atitinkamos valstybės narės muitinės tarnyboms pateikiama galiojanti įsipareigojimo sąskaita faktūra, kurią išrašė eksportuojanti bendrovė, ir kurioje yra Reglamento (EB) Nr. 617/2000 priede nurodyti pagrindiniai elementai.

3 straipsnis

Sumos, užtikrintos pagal laikinąjį antidempingo muitą, įvestą Reglamentu (EB) Nr. 617/2000 už Alžyro, Baltarusijos, Lietuvos, Rusijos ir Ukrainos kilmės karbamido ir amonio nitrato tirpalų importą, surenkamos taikant normą, atitinkančią galutinai nustatytą muito tarifą. Užtikrintos sumos, kurios viršija galutinę antidempingo muito normą, grąžinamos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse

Priimta Briuselyje, 2000 m. rugsėjo 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. VÉDRINE